

Brev från och till medlemmar av familjen Gjörwell växlade åren 1780-1811 Ep...

Gjörwell, Carl Christoffer,

HS Ep.G 12:2

National Library
of Sweden

B. R. E. F.: Ifrån Kongl. Bibliothecarien C. C. Gjørwell til
 det K. Huset, Fru Britta-Nora; dat. Linköping, Onsdagen,
 d. 21. Sept. 1796.

Innehåll:

1) Resa och ankomst til Linköping. 2) Ny Sälhet ånryuten uti
 Domprostens D. äfvs Hus. 3) Besök uti Gymnasium, Dom-
 kyrkan och Bibliotheket. 4) Rörande Scene med en ung Kultlin.
 5) Egen skyldigaste Påminnele. 6) Glad Middag hos Biskopen
 P. Lindblom i Wrela. 7) Jämning uti det Stela eller uti det Saman-
 laget. 8) Den äldrige Domprostens Glädje. 9) Önskan och Längtan.

(Min Egan Äldra Käraste Britta-Nora).

Se nu sitter jag i Förmaket hos Domprosten Älf, den se-
 vittre som värdege Värmen, hos hans Fru, den bästa Värmdin,
 och skrifer dessa rader till Berges så kära, så alltid med största
 Högaaktning och Vänförelse omtalade Syfter Gjørwell i Stockholm,
 till min Tota Lilla Britta-Nora, för att lugna henne med
 Tidningar om vidare lyckosam Resa, om den önskeligaste
 Värmaga till Kropp och Sinne.

I går morse kl. 7 rekte vi från Norrköping, och följde de Kära
 Barnen ofr till första Gästgiverer-gården eller Svink, och
 sedan hafve vi kuskat allena genom det härliga Öster-
 göthland till Linköping. Därifrån for Hr Skultberg vidare
 till en Vän i Granskaret, Hr Gyllenram; men jag för-
 fogade mig gemäst till Domprost-Huset, och blef där emott-
 tagen och utfägnad på Sätt, som du själv bäst känner.
 Jag har legat och bor i Förmaket, samt sitter jag, ringaste
 Literator, och skrifer nu detta brev under Porträttet af
 den störste i vårt Land, Årke-Biskopen Eric Benzelius
 den yngre - men jag är dock mycket lyckeligare än
 han var: i går eftermidd. följde jag med Domprosten, och

Lecturen

Lectiöner på Gymnasium för ynglingen uti grå Kapprockar,
besåg Sömnkyrkan. - märk! vi gingo begge med slatten på uti
detta stora och urgamla Guds Hus? - och fördröjde sedan länge på
Bibliotheket, hvar Naktmästaren, som talte sin fransyska, efter han
såsom Fränsing varit i Paris, skaffat sig en Kämmedom af Böcker,
Manuscripter, Mynt, Snäckor &c. &c. åtminstone till Tillvar, Rum och
Sällsynthet, som var högst orantlig. Vid Slemgåendet öfver Kyrko-
gården mötte oss en ung Gråvakt, såväligen vacker Gosse. - ty
på Gymnasium voro de uti moderna Styl tillskapade Ansigten
snart räknade. - Son af en dertor Lehr Slutthin, lärd, dygdig och
således mycket saken ad. Man, - och just vid det och hans
Slutthins Graf. D. Alf hjälpte vänligt på ynglingen och frågade:
Hvad tänker du på när du går här fram? - och strax föll han i
gråt. - Vilka födda och seöna Tårar! Den äldrige och vordige
Mannen förädade dem genom Förmaningar, flötne utur det
Hjerta, härledde från det Vänskap för fadren. Rörd öfver denna
så vackra Händelse. - en ung kånsta ledd och bunden af
heliga Plikter. - bad jag unge Slutthin - - han är Fadern
Muder och medel lös. - komma närmare Aftonen Sömnprofte
Sluset, där jag lofvade honom en Bok, ty han är en af de
Käligaste, men lämnade honom en liten Besparings Sedel
till att köpa en Bok före. My Delöring för mit eget Hjerta, i
förbindelse med ny, aldrig nog för ofta förnyad Tacksam-
het emot Gud, som ömat det Hjerta, hvilket uti mina unga
år lagt den första Boken uti min hand, som så ädelmodigt
beröfstat min undervisning, och dymedeligt tillgänyndat mig
att den Sälhet, som jag ännu i denna hand nyter.

Nätne kör Vagnen fram, och så fare vi begge Sömnprofsten
och jag, ut till Biskop Lindblom, som för mig så snart
jag var kommen till Staden, och bor om Sommaren på
sin Prästegård i Wreta.

Eftermidd.

Eftermidd. kl. 7.

Se nu är jag åter här vid mit Skrifbord, sedan jag njutit lika så stor, som allestädes oförjänt godhet, höflighet och välnägnad, hos Bispskonen, som här hos Domprosten. Wreta här en härlig betägenhet och en åbygnad, på alla sätt sacker och beqväm. Den genomgode och glade Värden bad ganska mycket hjälpa sig, och påminnte sig ännu med sig på dit Sällskap under den besjufferade på Slottet 1778, som räknad ihop med den 1 Nov. följ. utgjorde netto det månads. tal, som vederborde, för at frambringa en ny Gustaf Adolfsk.

I morgon middag har Fru Domprostinan budit flere Främmande, som, lagot till al den öfiga så mycket förekommande höfligheten, hvilket mig vises öfveralt, sätter mig å ena sidan uti en verkelig förtägenhet, huru jag skal fræra däremot, häft jag self vet at jag sådant ej förtjenar, äfven som å den andra jag ej kan hindra mig i från den Reflexion, at uti olika Societeter sker mig för litet och för mycket, kanske minst där, hvar jag det måst förtjente. Således, noga öfverräknadt, har också en jämnigt härutinnan rum.

Jag längtar nu högligen efter min Skullbergs fruans återkomst, och kan jag ej nog försätra och fögnas sig med al den Beskedlighet och Omvårdnad han har om min Person under hela denna Resa. I morgon eftermidd. rese vi till Norrköping tillbaka, måste väl bli bärret par dagar, så at jag ej kan komma hem förrän i början af nästa vecka. Vid dit. komsten väntar jag för mig Brev ifrån Herr Forfogren, som ganska mycket hjälps af ob. begge. Men skrifva må han ej mera, utan hoppas med förtia så taga Er alla uti min famn.

Dom,

Domprostens, den trojaste Vännens, Glädje at lysa, tala och
seja med mig kan icke beskrivas; och då den äldiges sminter,
det utgör Domprostinnans hela önskan, så kan Du ock lätt
finna, huru delad jag är emellan Godheter på alla händer.
Begge hälsa Dig på det högsta.

När Du behöfver Penningar, så säg et ord til Ser. Björkgren,
som hjerteligen hjälps; så försjuter han dem.

Herre Gud! låte min lilla Dröbri må väl och vara
frisk, när jag kommer heim! Jag börjar redan längja efter
den stunden. Gud välsigne Dig!

Gjörnell.